

[Edvard Sørensen.]

bruget, som i Stedet for at blive i Bondens Gaard i betænkelig Grad strømmede ind til Byerne. Og dette at give Landarbejderen Stemmeret, det var der mangen en brav Venstremand, som maatte tygge lidt paa og fik en underlig Smag i Munden ved, det var da vist at gaa for vidt; det var jo, ligesom der ikke ret blev Forskel mere mellem en selv og ens Tyende, og det sømmede sig da vist daarligh, at den, som var i ens Brød og havde Pligt til at lyde en, at han paa Valgdagen skulde være medbestemmende om Landets Styre. Den Lighed ønskedes ikke.“

„Der skal et stærkt Bryst til at skrive noget saadant, naar man kender Venstres Stilling til den lige og almindelige Valgret. Lad os stadig huske, at dette skulde bruges som Lærebog for dansk Ungdom, der søgte denne Aftenskole.

I et Afsnit om Jordlovgivningens Udvikling skrives der:

„Medens Højre har fulgt det Princip, at Brugene kun skulde svare til halv Beskæftigelse, og Venstres Stilling har svinget i Nærheden deraf . . .“

— Er det objektivt?

Senere siges der:

„Til Udvidelse af talrige indeklemte Husmandsbrug med alt for smaa Jordtilliggender har Socialdemokratiet gennemført, at der kan bevilges Statslaan paa særlig gunstige Betingelser (saa gunstige, som det over for Højres og Venstres Modstand har været muligt at gennemføre)“.

Særlig historisk rigtigt kan det vist ikke kaldes.

I samme Afsnit siges der:

„Det har været vanskeligt at opnaa de to Partiers Tilslutning til tilstrækkelig store Bevillinger — Pengepungens Interesser spillede jo ind . . .“

Der kunde bruges stærke Ord til Betegnelse af, hvad disse tre Citater er Udtryk for. Jeg skal undlade at gøre det.

Angaaende Spørgsmaalet om Ekspropriation skrives der:

„— Venstres Standpunkt i dette Spørgsmaal brændemærker dette Parti som det, det ogsaa i andre Spørgsmaal har vist sig at være: et Parti for Kapitalister og Storbesiddere, vendt mod Arbejdere og Landbrugere.“

Mon ikke det mere dækker Agitation end Realitet?

Om Len- og Stamhus afløsningen siges der, at dette er et afsluttet Kapitel,

„og vi skal da nøjes med at fastslaa, at Socialdemokratiet gik imod den Politik fra de andre Partiers Side, som i Dag finansierer Volds- og Terror-Provokationer.“

(Kristen Amby: Staar der ikke noget om de Radikale dér?). Jo, de Radikale er jo med, hvorfor skulde de Radikale ikke ogsaa have en over Næsen, det var da næsten Synd for dem andet. Særlig saglig Fremstilling af Sagen kan det vist ikke kaldes.

I en Artikel om dansk Kronepolitik af det ærede Medlem Hr. Hauge tales der om „Partifidus“ fra Venstres Side — det maa vist ogsaa være en subjektiv Bedømmelse.

Saadan kunde jeg blive ved, men lad det Udpluk være nok. Naar man læser Undervisningsministeriets Cirkulære af 22. Juli 1935, hvor der med fremhævede Typer staaar:

„Der kan heller ikke gives Tilskud efter Loven til en Undervisning af partipolitisk Karakter“,

skulde man mene, at Ministeriet i dette Tilfælde vilde være enigt med Skoledirektionen i, at Samfundskundskab med denne Bog som Grundlag ikke kunde være tilskudsberettiget Fag. Desværre kom Undervisningsministeriet til en anden Opfattelse. Dets Svar til Skoledirektionen lyder saaledes:

„I Anledning heraf skal Ministeriet herved udtale, at der, som udtalt i ovennævnte Cirkulære af 22. Juli 1935, ikke kan gives Tilskud efter Loven til en Undervisning af partipolitisk Karakter, og at der derfor, for saa vidt Undervisningen i Samfundslære, hvad enten den gives i Studiekredsform eller paa anden Maade, støttes paa Bøger med et vist politisk Præg, ikke inden for de anvendte Bøger maa lægges Vægt paa saadanne Afsnit, som ikke har nogen pædagogisk eller objektivt belærende Karakter, men overvejende er af politisk Indhold. Da den heromhandlede Bog „Danmark for Folket“ imidlertid efter det oplyste benyttes som Led i en samlet Undervisning, omfattende den politiske Udvikling i Danmark fra 1848 til vor Tid, og da Ministeriet endvidere maa gaa ud fra, at Bogen anvendes ikke i partipolitisk Øjemed, men for visse Afsnits Vedkommende til at belyse et enkelt politisk Parti (Socialdemokratiets) Program og Arbejdsindsats, kan en saadan Anvendelse af Bogen efter Ministeriets Formening ikke udelukke Godkendelse af den her omhandlede Undervisning.

Ministeriet maa derfor for sit Vedkommende mene, at der ikke bør nægtes